

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. dubna 2019 v Liberci v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Moravové a přísedících Lenky Holatové a Evy Kaštánkové,

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████

je vinen, že

dne 28. 9. 2016 po 00:20 hodin na blíže neurčeném místě ve Spolkové republice Německo zhruba 30 km od města Amberg, kam byl odvezen ██████████ převzal od další blíže neustanovené osoby nastartované osobní motorové vozidlo tov. zn. Range Rover, typ Sport HSE SDV6, RZ SAD-MB720, MPZ D, VIN: SALWA2KF2GA565125 v hodnotě 2.154.000,- Kč s tím, že s vozidlem projede přes Českou republiku směrem do Polska a během jízdy nebude vypínat motor, vozidlo skutečně řídil z místa převzetí ve Spolkové republice Německu v blízkosti města Amberg přes Českou republiku směrem do Polska až do Habartic - Hájích, okr. Liberec, Česká republika, kde poté na lesní cestě s vozidlem začal ujíždět příjezdějíící hlídce Policie České republiky, od vozidla následně utíkal, ale byl Policií České republiky v 08:15 hodin dostižen a zadržen, kdy bylo zjištěno, že předmětné vozidlo bylo dne 27. 9. 2016 odcizeno ve Spolkové republice Německo ve Schwarzenfeldu, což bylo obviněnému v době převzetí vozidla známo,

tedy

užíval věc, která byla získaná trestným činem spáchaným jinou osobou v cizině, a tento čin spáchal ve vztahu k věci, která má značnou hodnotu,

čímž spáchal

zločin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění účinném do 31. 1. 2019

a odsuzuje se

podle § 214 odst. 3 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **dvaceti čtyř (24) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen trestní zákoník) se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému zároveň ukládá trest **vyhoštění** ve výměře **pěti (5) let**.

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku se zároveň ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- peněžních prostředků celkem ve výši 400 €, a to 8 ks papírových a kovových bankovek euro v nominálních hodnotách 8 x 50 €,

a podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se ukládá **trest propadnutí věci**, a to

- mobilního telefonu zn. SAMSUNG, nezjištěný typ, IMEI 35433307163584802 s vloženou SIM kartou nezjištěného čísla.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba pro skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Skutkový stav byl prokázán v hlavním líčení.
2. Obžalovaný se k hlavnímu líčení nedostavil, když požádal, aby bylo hlavní líčení konáno v jeho nepřítomnosti, zároveň dal souhlas se čtením úředních záznamů o podaných vysvětleních. Soud proto podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl výpověď obžalovaného z přípravného řízení, v níž jmenovaný nejprve ke svým osobním a majetkovým poměrům uvedl, že je dlouhodobým uživatelem pervitinu, aktuálně není zaměstnán, od německého úřadu práce pobírá podporu ve výši 400 € měsíčně. K projednávanému skutku vypověděl, že mu známý [REDAKCE] nabídl přivýdělek spočívající v převozu automobilu z Německa do Polska, mělo se jednat o kradené vozidlo, o [REDAKCE] obžalovaný věděl, že tento byl za krádeže vozidel i na vazbě. Automobil k převozu přebíral v Německu nedaleko města Amberg, jednalo se o černý Land Rover pravděpodobně s německou registrační značkou, [REDAKCE] mu dal českou dálniční známku a upozornil ho na to, že auto musí být neustále nastartované, kdyby zhasl motor, auto by již nešlo nastartovat. Za převoz auta dostal od [REDAKCE] částku 400 €, před jízdou si kupoval také telefon a SIM kartu za účelem komunikace při převozu vozidla, takto ho instruoval [REDAKCE]. Poblíž hranic mezi Českou republikou a Polskem nevěděl, kam má jet dál, psal SMS [REDAKCE] kvůli domluvě, kde má vozidlo předat, na místě se objevila policie, obžalovaný se pokusil o útěk, ale byl dostižen. Převoz kradeného vozidla dělal pro [REDAKCE] poprvé, potřeboval peníze. Auto, které převážel, mělo být odcizeno za použití elektroniky, Nowak mu vysvětloval, že má jedno zařízení, které načte údaje z klíčů a další zařízení, které pak vyšle takto získané údaje k odemknutí a nastartování vozidla.
3. V hlavním líčení byly procesním stranám dále předloženy k nahlédnutí listinné důkazy, a to konkrétně protokol o zadržení, protokoly o vydání věci, protokol o ohledání místa činu vč. fotodokumentace, protokol o ohledání věci, protokol o vydání věci, dokumenty od pojišťovny a odborné vyjádření ke stanovení hodnoty vozidla.

4. Ohledně osoby obžalovaného měl soud dále k dispozici zprávy o pověsti, opis z evidence přestupků a z rejstříku trestů, výpis lustrace v Centrální evidenci stíhaných osob a zprávu mezinárodního odboru trestního Ministerstva spravedlnosti ČR. Z vyjmenovaných důkazů bylo zjištěno, že obžalovaný byl na území České republiky jednou soudně trestán pro přečin padělání a pozměnění veřejné listiny, ve Spolkové republice Německo je u něj evidováno celkem 11 záznamů o odsouzeních a ve 2 případech byl soudně trestán též v Polské republice. Dle sdělení mezinárodního odboru trestního se obžalovaný v nedávné době nacházel ve vazbě v Polsku, nyní je na svobodě, ve vazbě ani ve výkonu trestu není ani na území Německa.
5. Shora uvedené důkazy jednoznačně prokazují, že se obžalovaný žalovaného skutku dopustil, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by jej mohl spáchat někdo jiný. Obžalovaný doznal, že převzal vozidlo a převážel jej z Německa do Polska, a že si byl vědom, že vozidlo je kradené, vyjádřil se též ke konkrétním okolnostem, z nichž měl o nelegálním způsobu nabytí vozidla povědomost. Vozidlo převzal od osoby, která byla pro krádeže aut řešena, oznámila mu, že vozidlo je kradené, popsala způsob, jakým bylo vozidlo odcizeno. S doznáním obžalovaného korespondují též provedené listinné důkazy, dle protokolu o zadržení obžalovaný při zahlédnutí policejní hlídky naskočil do vozidla a pokusil se ujet, z jedoucího vozidla poté vyskočil a začal utíkat pryč od automobilu, poté byl hlídkou dostižen a zadržen, vzpouzel se, byly proti němu použity donucovací prostředky. Policii poté vydal mobilní telefon a finanční hotovost 400 €. Při ohledání vozidla byly nalezeny mj. doklady provozovatele vozidla, tyto korespondují s dokumentací, poskytnutou pojišťovnou Mannerheim Versicherung AG, dle nichž je vlastníkem vozidla společnost Ebnet GmbH, po vozidlu bylo dne 28. 9. 2019 ve 4:13 hod. vyhlášeno pátrání v systému IS II, žádost podala Spolková republika Německo. Dle odborného vyjádření znalce činí hodnota nového vozidla Land Rover, model Range Rover Sport, ve zjištěné výbavě 2 665 914 Kč, časová cena obvyklá (s ohledem na stáří vozu a jeho prodejnost) činí 2 153 625 Kč. Z protokolů o vydání a vrácení věci bylo zjištěno, že výše zmíněný automobil byl vydán Odtahové službě František Říha, coby subjektu zplnomocněnému k převzetí vozidla řešitelem pojistné události. Obžalovaný doznal subjektivní o objektivní stránku trestného činu a jeho výpověď koresponduje s dalšími provedenými důkazy, skutkový stav byl proto rekonstruován shodně s obžalobou tak, jak je popsán ve výroku rozsudku.
6. Tím, že obžalovaný užíval věc značné hodnoty (motorové vozidlo Range Rover Sport v hodnotě 2 mil. Kč), která byla získána na území cizího státu trestným činem spáchaným jinou osobou, patrně výše jmenovaným [REDAKCE] spáchal zločin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019. Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně cizího majetku před neoprávněnými zásahy třetích osob, konkrétně před udržováním a utvrzováním protiprávního stavu, který vznikl v důsledku jednání jiné osoby. Značnou škodou (resp. hodnotou) se podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku rozumí škoda dosahující částky nejméně 500 000 Kč. Trestný čin, jímž bylo vozidlo získáno, dle popisu obžalovaného odpovídá zvláště závažnému případu krádeže podle § 243 trestního zákoníku Spolkové republiky Německo, jehož se dopustí mj. ten, kdo se za účelem provedení činu (krádeže) vloupá, vstoupí, vnikne s použitím paklíče nebo jiného nářadí, určeného k nikoli řádnému otvírání, do budovy, služebního nebo obchodního prostoru nebo do jiného uzamčeného prostoru anebo se v něm skrývá, nebo odcizí věc, která je zvláště zajištěna uzavřenou schránkou nebo jiným ochranným zařízením proti odcizení; popsané jednání je trestné i podle práva České republiky jako zločin krádeže podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku (vzhledem k hodnotě věci). Z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaný si byl vědom toho, že vozidlo, které převzal k převozu, bylo získáno trestným činem, a musel být minimálně srozuměn s tím, že převozem vozidla utvrdí protiprávní stav, vzniklý jednáním jiného, jednal tedy minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, přičemž si zároveň musel být vědom toho, že obvyklá hodnota vozidel této značky a typu výrazně překračuje částku

500 000 Kč, jednal tedy zaviněně též v případě kvalifikačního znaku § 214 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.

7. Podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Aplikace novější právní normy je pro pachatele příznivější tehdy, jestliže aplikovaná ustanovení posuzována jako celek skýtají výsledek příznivější než právo dřívější. Pokud jde o subsumpci jednání obžalovaného pod konkrétní skutkovou podstatu trestného činu, nutno zohlednit, že ačkoli skutková podstata trestného činu podílnictví podle § 214 trestního zákoníku byla novelou, provedenou zákonem č. 287/2018 Sb., s účinností od 1. 2. 2019 zrušena, nevedlo by posouzení skutku podle pozdější právní úpravy k zániku trestní odpovědnosti obžalovaného za shora popsané jednání, neboť dle aktuálně účinné právní úpravy by skutek, popsáný ve výroku rozsudku, byl kvalifikován jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku. Jelikož po zvážení jednotlivých souborů trestněprávních norem přichází v úvahu posouzení činu jakožto trestného činu a uložení trestu jak v případě posouzení podle norem účinných v době spáchání skutku, tak podle norem aktuálně účinných, je pro posouzení právní úpravy pro pachatele příznivější rozhodujícím kritériem druh a výměra v úvahu přicházejících trestů. U zločinu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, je stanovena zákonná trestní sazba odnětí svobody na 2 léta až 6 let, pachateli lze uložit též trest propadnutí majetku. V případě zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 2. 2019, pak zákon stanovuje výměru trestu odnětí svobody v rozpětí 2 léta až 8 let, přičemž umožňuje též uložení trestu propadnutí majetku. Ze srovnání sazeb trestu odnětí svobody a případných trestů alternativních, kdy tresty alternativní jsou stanoveny shodně, dospěl soud k závěru, že užití aktuálně účinné právní úpravy by pro pachatele bylo méně příznivé, než kvalifikace trestného činu dle právní úpravy, účinné v době spáchání trestného činu, jednání obžalovaného proto kvalifikoval jako zločin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, jak je rozvedeno výše.
8. Při úvaze o druhu a výši trestu soud postupoval podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Jako okolnost polehčující soud u obžalovaného hodnotil zejména jeho plné doznání, kdy obžalovaný spolupracoval s policií, popsal skutečnosti, k nimž došlo při převzetí vozidla, a tyto mohou napomoci objasnit trestnou činnost spáchanou jiným. Jako okolnost přitěžující pak bylo třeba hodnotit zejména jeho kriminální narušenost, kdy byl obžalovaný v minulosti v součtu 14 x soudně trestán (převážně na území Spolkové republiky Německo), a to v několika případech i pro majetkovou trestnou činnost. Společenskou škodlivost jeho jednání ve srovnání s obdobnými trestnými činy shodné právní kvalifikace poměrně výrazně zvyšuje hodnota vozidla, jež obžalovaný převážel, kdy tato činí více než čtyřnásobek kvalifikačního znaku škody značné a blíží se již polovině rozmezí mezi hranicí škody značné a škody velkého rozsahu. Nelze přehlédnout ani chování obžalovaného poté, co viděl policejní hlídku, kdy začal z místa ujíždět, poté z auta vyskočil a utíkal; spolupracovat s policií tedy začal až po svém dopadení. Pokud jde o druh trestu, vzhledem k vyšší společenské škodlivosti projednávaného trestného činu (tedy nelegální převážení automobilu v hodnotě 2 milionů Kč) a již nikoli zanedbatelné kriminální narušenosti obžalovaného dospěl soud k závěru, že jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody nemůže dostatečně plnit účel trestu ve vztahu k projednávané trestné činnosti, kdy s ohledem na organizovanost a promyšlenost trestné činnosti jako celku (krádeže aut v zahraničí, snaha o zakrytí jejich původu a následné převážení do ciziny přes území České republiky) nepostačuje pouhé působení pohružkou trestu; k dosažení účelu trestu je na obžalovaného nutno působit už trestem přímým, tedy nepodmíněným trestem odnětí svobody. Skutečnost, že obžalovaný s orgány činnými v trestním řízení výrazně spolupracoval, pak soud zohlednil při stanovení výměry trestu, kdy přesto, že pachateli zločinu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3

písm. c) trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody na 2 léta až 6 let a obžalovaný převážel automobil v hodnotě několikanásobně převyšující hranici hodnoty značné jako kvalifikačního znaku, mu uložil trest odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, kdy takovýto trest s ohledem na poměr polehčujících a přitěžujících okolností, v kontextu ukládání trestu ve formě spojené s jeho přímým výkonem, vyhodnotil jako dostatečný.

9. Pro výkon uloženého trestu soud zařadil obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
10. Dále byl obžalovanému podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku uložen také trest vyhoštění v trvání 5 let, tedy při polovině zákonného rozpětí pro tento druh trestu, kdy soud dospěl k závěru, že obžalovaný se jako cizí státní příslušník dopustil na území České republiky poměrně závažného protiprávního jednání, směřujícího proti majetku třetích osob, a v řízení nebylo zjištěno, že by měl k České republice jiné zásadní vazby, obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že v České republice má nějaké známé, se kterými je v kontaktu, avšak zásadnější vazby zde nemá; důvodem jeho přítomnosti zde byl v době páchání projednávaného skutku pouze a jen nelegální převoz automobilu. Soud tedy dospěl k závěru, že pro zajištění bezpečnosti lidí a majetku je zcela namístě, aby byl obžalovanému po určitou dobu znemožněn další pobyt v České republice, kdy ve výměře trestu akcentoval i generální prevenci uloženého trestu před pácháním totožné trestné činnosti. Soudu je z jeho činnosti známo, že shodná trestná činnost, jako v případě obžalovaného je i s ohledem na geografické položení České republiky, narůstajícím škodlivým fenoménem, který je třeba důsledně potírat.
11. Konečně soud obžalovanému uložil též trest propadnutí věci, to konkrétně peněžních prostředků ve výši 400 € a mobilního telefonu zn. Samsung. Obžalovaný vypověděl, že uvedené peníze dostal jako odměnu za nelegální převoz automobilu, ohledně nich byl tedy trest uložen dle § 70 odst. 1 trestního zákoníku (jednalo se o věc, kterou pachatel získal jako odměnu za trestný čin), v případě mobilního telefonu jmenovaný uvedl, že tento telefon si kupoval dle instrukcí [REDAKCE] pouze za účelem převozu vozidla (pro komunikaci s [REDAKCE], ohledně uvedeného telefonu byl proto trest propadnutí věci ukládán postupem podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku (věc, které bylo užito ke spáchání, resp. usnadnění, trestného činu). V případě bezprostředního výnosu z trestné činnosti je uložení trestu propadnutí věci obligatorní, pokud jde o propadnutí věci u nástroje trestné činnosti (mobilního telefonu), je trest, postihující majetek pachatele, jako způsob sankcionování trestné činnosti, směřující výrazným způsobem proti majetku jiných osob, zcela namístě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 17. dubna 2019

Mgr. Hana Moravová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Vlachová

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku právní moci dne 11.09.2019 ([REDACTED])
vina+tresty vyhoštění + propadnutí věci + výměra trestu OS, dále ve spojení s rozsudkem
KS Ústí nad Labem - pobočka Liberec z 11. 9. 2019 č. j. 31To231/2019-151 a je vykonatelné
dne 11.09.2109. Přípojení doložky provedla Caroline Pösingerová dne 07.10.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 11. září 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Františka Boštíka a JUDr. Evy Drahotové o odvolání obžalovaného: [REDAKCE], narozený [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 17. dubna 2019, č.j. 7 T 70/2017-128,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se **rozhoduje** tak, že se podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **tří /3/ let a šesti /6/ měsíců**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31.1.2019, kterého se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že

dne 28. 9. 2016 po 00:20 hodin na blíže neurčeném místě ve Spolkové republice Německo zhruba 30 km od města Amberg, kam byl odvezen [REDAKCE] převzal od další blíže neustanovené osoby nastartované osobní motorové vozidlo tov. zn. Range Rover, typ Sport HSE SDV6, RZ SAD-MB720, MPZ D, VIN: SALWA2KF2GA565125 v hodnotě 2.154.000,- Kč s tím, že s vozidlem projede přes Českou republiku směrem do Polska a během jízdy nebude vypínat motor, vozidlo skutečně řídil z místa převzetí ve Spolkové republice Německu v blízkosti města Amberg přes Českou republiku směrem do Polska až do Habartic - Hájích, okr. Liberec, Česká republika, kde poté na lesní cestě s vozidlem začal ujíždět přijíždějící blídce

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

Policie České republiky, od vozidla následně utíkal, ale byl Policií České republiky v 08:15 hodin dostižen a zadržen, kdy bylo zjištěno, že předmětné vozidlo bylo dne 27. 9. 2016 odcizeno ve Spolkové republice Německo ve Schwarzenfeldu, což bylo obviněnému v době převzetí vozidla známo.

2. Za to byl obžalovanému podle § 214 odst. 3 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání dvaceti čtyř měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovanému zároveň uložen trest vyhoštění ve výměře pěti let.
4. Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku mu byl zároveň uložen trest propadnutí věci, a to: peněžních prostředků celkem ve výši 400 €, a to 8 ks papírových a kovových bankovek euro v nominálních hodnotách 8 x 50 € a podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. SAMSUNG, nezjištěný typ, IMEI 35433307163584802 s vloženou SIM kartou nezjištěného čísla.
5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě obžalovaný [redacted] odvolání, které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku a bylo prostřednictvím obhájce obžalovaného písemně zdůvodněno a prostřednictvím obhájkyne obžalovaného ústně doplněno. Obžalovaný v podaném odvolání uvedl, že nesouhlasí s rozsudkem o vině a trestu, když v odvolání, které bylo odůvodněno jeho obhájcem, uváděl, že směřuje toliko do výroku o trestu. Měl za to, že uložený trest, zejména nepodmíněný trest odnětí svobody, je nepřiměřeně přísný, když se k celé trestné činnosti doznal a spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení. Byl sice zadržen po krátkém pokusu o útěk, ale následně poskytl orgánům činným v trestním řízení plnou spolupráci. Soud prvního stupně nepřihlédl dostatečně také k tomu, že obžalovaný figuroval v trestné činnosti jen jako tzv. převozník, nebyl tím, kdo by trestnou činnost naplánoval, zosnoval nebo řídil a nijak se také nepodílel na odcizení předmětného vozidla. Jde tzv. o „malou rybu“. Dále mělo být přihlédnuto k době, která od trestné činnosti uplynula, aktuálně se trestné činnosti nedopouští a tudíž mu nemusel být ukládán tak přísný trest odnětí svobody. Ostatní tresty obžalovaný akceptuje. Obhájkyne obžalovaného u veřejného zasedání upřesnila, že odvolání skutečně směřuje do všech výroků napadeného rozhodnutí s tím, že žádá, aby krajský soud z podnětu jeho odvolání přezkoumal, zda v přípravném řízení byla dodržena veškerá jeho práva na obhajobu. Obžalovaný uvedl, že neměl možnost se účastnit úkonu spočívajícím v prostudování spisu, neboť byl, jak plyne z důkazu, který byl obhájkyňi předložen, v době od 1.2.2017 do 30.1.2018 ve výkonu trestu odnětí svobody, nebyl informován svým obhájcem a tudíž se žádným způsobem nedozvěděl o tom, že může uplatnit své právo nahlédnout do spisu. Obžalovaný pak následně souhlasil s tím, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti, čímž si sám znemožnil možnost vyjádřit se k jednotlivým důkazům. Uvádí, že obžalovaný setrvává na svém doznání, které učinil v přípravném řízení a přiznává, že si počínal způsobem popsáním ve výrokové části napadeného rozsudku. Další námitky pak směřovaly k úvahám soudu prvního stupně o uloženém trestu. Obžalovaný zdůrazňuje, že ve věci Okresního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 2 T 86/2015 došlo k osvědčení a dále namítá, že z opatřeného opisu rejstříku trestů ohledně cizozemských rozhodnutí není dostatečně seznatelné, které z těchto odsouzení obžalovanému přitěžují, zda u některých platí fikce odsouzení apod. Uvádí, že je nutno přihlédnout k tomu, že obžalovaný svým postojem umožnil policii objasnit celou trestnou činnost a dále k tomu, že obžalovaný uplatnil značnou sebereflexi, začal žít řádný život, uzavřel řádný pracovní poměr a vyhledal lékařskou pomoc, neboť je zřejmé, že problémy, které předcházely vyhlášenému rozsudku se do jisté míry odvíjely od jeho sklonů k užívání omamných a Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

psychotropních látek. V závěru svého odvolání pak tedy navrhl, aby krajský soud zvážil, zda nedošlo ke krácení práva obžalovaného na obhajobu a pokud nazná, že přípravné řízení bylo provedeno řádným způsobem, necht' reviduje napadený rozsudek ve výroku o trestu a uloží obžalovanému trest nespojený s jeho přímým výkonem.

6. Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti němuž odvolání směřuje, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
7. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné takové závažné procesní vady či pochybení, pro které by bylo třeba reagovat postupem podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Obžalovaný byl dne 28.9.2016 zadržen, následující den bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného, kdy usnesení o zahájení tohoto stíhání převzal, byl mu ustanoven obhájce. Téhož dne byl ve věci za přítomnosti obhájce vyslechnut (zároveň uváděl, že česky rozumí slovem i písmem) a uvedl, že se trvale zdržuje na doručovací adrese Bahnhof strasse 58, Görlitz. Obžalovaný byl následně ze zadržení propuštěn, přičemž o možnosti prostudovat spis dne 13.4.2017 byl vyrozuměn na adresu, kterou uvedl jako doručovací. Písemnost byla dle sdělení pošty uložena do 24.3.2017, posléze vrácena policejnímu orgánu jako nevyzvednutá a policejní orgán tak měl za to, že obžalovaný byl o možnosti prostudovat spis řádně vyrozuměn a k tomuto úkonu se nedostavil. Jak vyplývá z dokumentu, který byl krajskému soudu předložen v rámci odvolacího řízení, obžalovaný se v té době nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody (od 1.2.2017 do 30.1.2018) ve věznicí v Zarebě v Polské republice, což orgánům činným v trestním řízení nebylo známo. Z výše uvedeného vyplývá, že obžalovaný byl krácen na svých právech v tom směru, že v době, kdy mu bylo doručováno vyrozumění o možnosti prostudovat spis, byl omezen na svobodě. Krajský soud však s ohledem na okolnosti případu dospěl k závěru, že nejde o tak závažnou procesní vadu, která by vážným způsobem zkrátila právo obžalovaného na obhajobu. Předně je nutno uvést, že obžalovaný si byl vědom, že je v České republice trestně stíhán, věděl, že mu byl ustanoven obhájce. Obžalovaný žádným způsobem nevyrozuměl orgány činné v trestním řízení ani svého obhájce minimálně o tom, že si na doručovací adrese poštu nepřebírá a nesdělil ani žádnou jinou doručovací adresu ani to, že se nachází ve výkonu trestu v Polské republice. Obžalovaný měl ustanoveného obhájce, který se se spisem řádně seznámil. Obžalovaný měl po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody dlouhodobě možnost do spisu nahlédnout, seznámit se s důkazy zde obsaženými a to ještě do doby konání hlavního líčení. Obžalovaný byl řádně vyrozuměn o konání hlavního líčení, věděl, že věc již byla předložena soudu, mohl se dostavit do České republiky, seznámit se se spisem i vyjadřovat se k jednotlivým důkazům, této možnosti však nevyužil a výslovně požádal, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti. S ohledem na výše uvedené tak krajský soud uzavírá, že nejde o takovou procesní vadu, na kterou by bylo nutno reagovat postupem podle § 258 odst. 1 písm.a) trestního řádu a případně věc vrátit do stádia přípravného řízení.
8. Krajský soud pak nemá výhrady k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když přečetl výpověď obžalovaného z přípravného řízení a zkonstatoval listinné důkazy – protokol o zadržení, úřední záznamy policie, protokoly o vydání věci a ohledání věci, záznamy o zajištění a předání vozidla, kamerové záznamy, odborná vyjádření, zprávy Policejního prezidia a osobní výkazy obžalovaného. Takto provedeným dokazováním si vytvořil potřebný podklad Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu. Krajský soud pak dokazování doplnil přečtením listinných důkazů, které obžalovaný připojil ke svému odvolání a spisem Obvodního soudu pro Prahu 10, sp.zn. 2T 86/2015.

9. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst.6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti, které navíc ani nebyly podaným odvoláním namítány. Krajský soud může odkázat v tomto směru na odůvodnění napadeného rozsudku a pouze doplnit následující.
10. Okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel z plného doznání obžalovaného a listinných důkazů. Obžalovaný v průběhu přípravného řízení celou trestnou činnost popsal, když uvedl, že byl osloven známým [REDAKCE] o němž věděl, že byl za krádež aut ve vazbě, aby za částku 400 Euro převezl kradené vozidlo z Německa do Polska. Obžalovaný si dle pokynů zakoupil telefon se Sim kartou určenou pouze na komunikaci při převozu vozidla, dostavil se na určené místo, obdržel odměnu, byl poučen o tom, že vozidlo musí být neustále nastartované, dostal dálniční známku a převzal vozidlo a instrukce, kam má jet. Ty pak byly v průběhu převozu doplňovány. Na území České republiky se na místě setkání objevila policie, pokusil se o útěk, ale byl dostižen a předmětný telefon i peníze převzal. S výpovědí obžalovaného plně korespondují i listinné důkazy, zejména úřední záznamy policie o průběhu zadržení, zprávy ohledně toho, že předmětné vozidlo, jehož hodnota byla zjištěna z odborného vyjádření na částku 2.154.000,-Kč, bylo dne 27.9.2016 odcizeno na území Spolkové republiky Německo a výpovědi obžalovaného odpovídají i protokoly o vydání a ohledání věci (zajištěná komunikace). Okresní soud tedy nepochybil, pokud dospěl k závěru, že obžalovaný dne 28.9.2016 po 00.20 hod. převzal na území Spolkové republiky Německo osobní motorové vozidlo tov. zn. Range Rover, typ Sport HSE SDV6, RZ SAD-MB720, MPZ D, VIN: SALWA2KF2GA565125 v hodnotě 2.154.000,- Kč, které bylo dne 27.9.2016 odcizeno ve Spolkové republice Německo ve Schwarzenfeldu, s tím, že vozidlo převezl ze Spolkové republiky Německo do Polské republiky a vozidlo skutečně řídil z místa převzetí ve Spolkové republice Německo v blízkosti města Amberg přes Českou republiku směrem do Polska až do Habartic - Hájích, okr. Liberec, Česká republika, kde byl dostižen a zadržen.
11. Krajský soud se pak může ztotožnit s právní kvalifikací jednání obžalovaného, tak, jak ji učinil soud prvního stupně. Ten správně kvalifikoval jednání obžalovaného jako zločin podílnictví podle § 214 odst.1 písm.a), odst. 3 písm.c) trestního zákoníku účinného do 31.1.2019(okresní soud správně dospěl k závěru, že je nutno postupovat podle zákona účinného v době spáchání, neboť současná úprava – ustanovení § 216 odst.1, odst.4 písm.c) trestního zákoníku není pro obžalovaného příznivější), když obžalovaný užíval věc, která byla v cizině odcizena a dopustil se toho činu ve vztahu k věci, která má ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku značnou hodnotu.
12. Je nepochybné, že soud prvního stupně měl k dispozici všechny nezbytné podklady proto, aby mohl důsledně zvažovat otázku výše trestu a jeho úvahy, že na obžalovaného je již nutno působit přímým a to nikoli výchovným trestem, nelze považovat za vyloženě nesprávnou. Okresní soud správně zohlednil skutečnost, že obžalovanému, kterému je trest ukládán v sazbě od dvou do šesti let, polehčuje úplné doznání i skutečnost, že se podílel na objasnění trestné činnosti. Vzhledem k těmto skutečnostem tedy dospěl k závěru, že na obžalovaného postačí působit trestem uloženým na samé spodní hranici trestní zákonné sazby v trvání dvou
- Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

let a s takovou výměrou trestu se mohl ztotožnit i krajský soud. Okresní soud pak na základě zjištěných skutečností k osobě obžalovaného, zejména jeho trestní minulosti dospěl k závěru, že na obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Krajský soud se pak nemohl z výše uvedeným závěrem soudu prvního stupně zcela ztotožnit, když má za to, že je nepochybné, že obžalovaný v minulosti projevil sklony k páčání trestné činnosti a to i majetkového charakteru (byť na území jiného státu, když v případě odsouzení v České republice došlo k osvědčení ve zkušební době podmíněného odsouzení), když skutečně neměl postaveno najisto, zda lze ke všem rozhodnutím přihlížet. Krajský soud má pak za to, je zapotřebí více akcentovat jednak dobu, která od trestné činnosti uplynula a jednak současnou situaci obžalovaného. Obžalovaný žije po delší dobu řádným životem v cizině, je řádně zaměstnán a aktivně řeší svou závislost. Za těchto okolností má pak krajský soud za to, že je možno hrozbu opakování trestné činnosti lépe eliminovat podmíněným odložením výkonu trestu odnětí svobody a stanovením dlouhé zkušební doby v horní polovině trestní zákonné sazby v trvání tří let a šesti měsíců v kombinaci s uloženým trestem propadnutí věci – celého výnosu z trestné činnosti a mobilního telefonu, který si obžalovaný zakoupil jen za účelem páčání trestné činnosti a trestem vyhoštění uloženým na delší dobu v trvání pěti let.

13. Z výše uvedených důvodů proto krajský soud k odvolání obžalovaného výrok o způsobu výkonu trestu odnětí svobody napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušil a sám podle § 259 odst. 3 trestního řádu rozhodl tak, že výkon trestu odnětí svobody v trvání dvaceti čtyř měsíců podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let a šesti měsíců. V ostatních výrocích, a to včetně výrocích o dalších uložených trestech propadnutí věci a vyhoštění zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 11.09.2019

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

Martina
Andraši
Digitálně podepsal
Martina Andraši
Datum: 2019.09.30
08:40:09 +02'00'

